

KLIMEK (14) *sb m*

e jasne.

sg N Klimek (2). ◇ G Klimka (4). ◇ D Klimkowi (1). ◇ A Klimka (5). ◇ I Klimki(e)m (1). ◇ V Klimku (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn, Linde brak.

1. *n-pers Zdrobienie od imienia „Klemens” (14) : ZapWar 1523 nr 2290; Ích Climkovi Nanowei Grobli suknya Íchara y bothi vkradl LibMal 1550/152v, 1544/89v [2 r.], 90; A ná wirzchu nápifał/ otoż tobie Klimku/ Coś nam chciał Sowy potłuc/ gówno w vpominku. RejFig Bb7, Bb7 [4 r.]; KochFr 44; Iézdne Íye dobrze máią/ powiádał nam Klimek/ Tákże też o Woźnikách dawa Ípráwę Szymek. PudłFr 8, 48.*

a. *O papieżu Klemensie I (1) : Dla przytżyny Liná/ Klety/ Klimká/ Syxtá/ Korneliuszá/ Cypryaná/ Wáwrzyńcá/ Chryfiogoná/ Iáná/ y Páwła/ Kołmá/ y Dámianá/ y dla zaflug wśzyftkich Swiętych. KrowObr 170v.*

2. *[Oszust, fałszerz: powiádał/ iż Papieżnicy żadnego Íwiádectwá [...] niemáią o tem áby Piotr Íwięty był w Rzymie/ iedno sobie papieżowie zmyłlili iákis Klimkow líft/ kthorem Íye bárzo chlubią. Iż mężá S. klimkiem zowieł/ namniey Íye niedziwuię ZebrzydOdpow h2v.]*

3. *[Kłamstwo, wybieg:*

*Zwrot: »klimkiem rzucić« = oszukać, sfalszować: Ten ná onem Íwoiem kazániu chcąc to pímm pokazác/ że Íe wiernemu czáfem klimkiem (ták on mowił) rzucić godzi/ przywiódł też y to mieyfce/ powiedáiąc/ że/ pri/ y Páweł Apoštoł/ ácz Íe w nieprawdzie nie kochał/ á przedÍię/ áby karánia wÍzedł/ powiedział przed Hetmánem/ iákoby Íe w Rzymie vrodził. Co/ pri/ nie było BudUrząd 93.]
[Według Brücknera (Sł. etym.) wyraz pospolity i zwrot powstał na gruncie dyskusji o podawaną w wątpliwość przez protestantów autentyczność listów Klemensa I. Sławski (Sł. etym.) – inaczej.]*

ZZa